

ИНФАНТ 2009

Реч алтернативност углавном користимо да обележимо уметност која је другачија. Да се зна. Но свакако постоји и неко њено право значење. Алтернативна, експериментална, истраживачка, уметност се углавном упропашћава због тога што је понекад изложена испред зида за одстрел, то јест покушавају да је натерају да своју легитимност доказује одговарајући на она питања која су обележје конвенционалног, традиционално институционализованог позоришта. Пошто је реч о нечему другачијих обележја, нити треба нити се сме укрупити оним што му није адекватно, то јест... претпоставља и другачији начин перцепције, разумевања. Будимо разумни, причамо о правој ствари, причамо о позоришту, о правој уметности. Исто је егзактна, на свој неегзактни начин, озбиљна је, по могућности и посвећена. За мене бавити се алтернативним театром представља неку врсту револуционизма са благим додиром анархије (*little touch of anarchy*). На срећу на радикалан начин. Права уметност и не кокетира са конвенцијом, једино можда као шала. Шалим се, да себе ипак не схватимо преозбиљно. Другачије деловање и авангардни приступ не постоје само у односу на постојеће већ само по себи је друга и нова стварност. Авантура форме и структуре и само истраживање, да не кажемо експеримент, лична је ствар. Углавном. По мени театар у идејно-духовном смислу јесте начин да се стигне до оних истих рана на ткиву друштва, ако вам се више допада: цивилизације, које на људском телу проузрокују болест куге, наравно сада у оном артоовском смислу. И то је хумано. Време, када се говори о стварима, када је чин у датом простору и времену ангажован, претпостављам, је стално време. У поетском смислу, позориште је поетика стварности, дешавање оног што се стварно деси. Надам се да ће ИНФАНТ и даље доприносити развоју и етаблирању оне уметности која је код нас још увек у оној позицији, статусу, који подразумева и њену афирмацију, по могућности без компромиса.

Андраш Урбан